

## Č. 4439.

**Z á v o d n í v ý b o r y: O určení počtu členů záv. výboru podle počtu zaměstnanců — věta jako při Boh. 3005 adm.**

(Nález ze dne 23. února 1925 č. 500.)

V ě c: Báňská a hutní společnost v B. proti rozhodčí komisi v Bohumíně o počet členů závodního výboru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Volební výbor závodního výboru v závodu st-lky oznámil rozhodčí komisi dle zák. o záv. výborech v B., že ředitelství závodu staví se proti tomu, aby při počtu 1080 zaměstnanců v závodě zvoleno bylo 11 členů záv. výboru a stejný počet náhradníků, ježto prý na zmíněný počet zaměstnanců připadá pouze 10 členů záv. výboru a 10 náhradníků. Dovojuje nesprávnost tohoto náhledu poukazem na důvodovou zprávu k zákonu o záv. výborech, navrhoval volební výbor, aby bylo rozhodnuto, že má býti zvoleno 11 členů závodního výboru.

Rozhodčí komise návrhu tomu nálezem z 8. května 1924 vyhověla.

Na sporu je otázka, zda v závodě s 1080 zaměstnanci má čítati záv. výbor 10 či 11 členů. Otázku tuto řešiti jest na podkladě ustanovení § 10 zák. o záv. výborech, jenž předpisuje, že v závodech s 30—60 zaměstnanci čítá záv. výbor 3 členy, s 61—100 zaměstnanci 4 členy a dále ustanovuje, že na každých dalších 100 zaměstnanců až do 400 připadá vždy další jeden člen, od 401 až do 1000 zaměstnanců na každých dalších 200 a od 1000 do 4000 na každých 500 a od 4000 zaměstnanců vždy na každé další 2000 další jeden člen záv. výboru.

V daném případě jde o to, zda dle tohoto zákonného ustanovení připadá další jeden člen záv. výboru vždy teprve na každých dalších plných 100, 200, 500, 2000 zaměstnanců či zda stačí k tomu jakýkoliv počet do dalšího 100, 200, 500, 2000 zaměstnanců. V prvním případě dospěje se k tomu, že při 1080 zaměstnancích bude záv. výbor čítati 10 členů, kdežto v druhém případě měl by členů 11. Nss již v nál. Boh. 3005 adm. vyslovil a blíže odůvodnil, že správným jest první způsob zjišťování počtu členů záv. výboru, neboť připadá-li dle zákona na každých 100, 200, 500 nebo 2000 zaměstnanců další jeden člen záv. výboru, nutno k rozmožení počtu členů záv. výboru o dalšího člena požadovati, aby zde oněch 100, 200, 500 resp. 2000 zaměstnanců skutečně bylo, tedy aby počet jich byl úplný. Na náhledu tom setrval nss, neboť nemohl přiznati rozhodujícího významu důvodům, jež nař. rozhodnutí uvádí pro náhled opačný.

Žal. úřad domnívá se totiž, že postup zastávaný ve zdejším nálezu nemůže býti již proto správným, poněvadž zákon sám uvádí určitá čísla a to 400, 1000 a 4000 jako čísla hraničná v tom smyslu, že přestoupí-li počet zaměstnanců toto číslo, nastává vždy rozmožení záv. výboru o jednoho člena, kdežto dle výkladu ve zdejším nálezu přijatého byla by těmito hraničními čísly čísla jiná a sice 399, 999 a 3999, což se dle mínění žal. úřadu nedá se zákonem srovnati.



Nss nemohl těmto vývodům přisvědčiti, neboť dle znění zákona připadá další jeden člen teprve na každých sto (200 atd.) zaměstnanců čili teprve tehdy, když počet 100 (200) je dovršen.

Připadají-li na závody do 100 zaměstnanců čtyři členové záv. výboru, možno pátého člena záv. výboru požadovati teprve p ř i d o s a - ž e n í počtu 200, šestého při dosažení počtu 300 atd.

Dle toho jsou to právě čísla 200, 300, 400, 600, 800, 1000, 1500, jež způsobují, že dosažením jich rozmnoží se počet členů záv. výboru o jednoho, nikoli však čísla 101, 201 atd., neboť zákon nepraví, že počet členů záv. výboru zvyšuje se vždy o jednoho, je-li zaměstnanců více než 100 atd., a čísla o jednotku větší (201, 301, atd.), nýbrž stanoví, že na dalších sto (atd.) zaměstnanců p ř i p a d á další jeden člen. Připadá-li však další člen záv. výboru na dalších sto zaměstnanců, mají čísla o jednotku větší (101, 201, atd.) jen ten význam, že jimi p o č í n á se počet zaměstnanců podmiňující zvýšení počtu členů záv. výboru o dalšího člena.

Praví-li zákon, že od 401 až do 1000 zaměstnanců připadá na každých dalších 200 zaměstnanců další jeden člen záv. výboru a od 1000 až do 4000 na každých dalších 500 zaměstnanců, znamená to, že po dosažení 10 členů záv. výboru bude na jedenáctého člena záv. výboru potřebí již 500 zaměstnanců, tedy bude potřebí p o č í n a j e č í s l e m 1001 počítati po pěti stech zaměstnancích na každého dalšího člena záv. výboru.

V tom smyslu jsou však i tu čísla 400 a 401, 1000 a 1001, 4000 a 4001 čísla hraničními a nelze proto říci, že by náhled přijatý ve zdejším prejudikátu odporoval zákonu.

Nař. rozhodnutí poukazuje dále k tomu, že při způsobu zjišťování počtu členů záv. výboru tímto způsobem nepřipadá jeden člen záv. výboru na 100 zaměstnanců, nýbrž na zaměstnance dvoustého, třístého, čtyřstého atd., tedy na zaměstnance j e d n o h o .

Žal. úřad však přehlíží, že dvoustý, třístý, čtyřstý zaměstnanec nerozhoduje s á m o s o b ě, nýbrž že musí mu předcházeti 99 zaměstnanců jiných, tedy že podmínkou pro nabytí nároku na dalšího člena je vždy plný počet 100, 200, 500, 2000 zaměstnanců.

Kdyby měl k tomu stačiti i počet menší, musil by to zákon zřetelně naznačiti, jako to ku př. učinil zákon o záv. a revírních radách při hornictví (§ 4), kde výslovně je ustanoveno, že zlomky nad p o l o v i n u rozpětí pro rozšíření záv. rady o jednoho člena se čítají za plné číslo nebo jako učinil rakouský zákon o záv. radách z 15. května 1919 v § 9, kde se výslovně předpisuje, že zlomky počítati jest za plnou stovku. Nic takového však náš zákon o záv. výborech nestanoví. Právě proti postupu žal. úřadem zahájenému lze namítnouti, že další člen výboru záv. připadal by již na jednoho zaměstnance t. j. na prvního zaměstnance, kterým hraniční číslo 100, 200, atd. jest překročeno, což nelze nijak srovnati s ustanovením zákona, dle něhož další člen záv. výboru má připadnouti na každých dalších 100, (200, atd.) zaměstnanců.

Že pro názor zastávaný úřadem nelze dovolávati se důvodové zprávy k vládnímu návrhu zákona o záv. výborech, bylo vyloženo již v cit. zdejším prejudikátu.

Z důvodů těch bylo zrušiti nař. rozhodnutí dle § 7 o ss.